



TERCHOVÁ

Dvojmesačník všetkých Terchovčanov www.terchova.sk ISSN 1338-8827 Ročník 29 Číslo 2/2018 Cena 1,00 €

Myšlienka na tento čas:
PRÁCA MA VEĽMI FASCINUJE.
CELÉ HODINY VYDRŽÍM SEDIETĚ
A DÍVAŤ SA NA ŇU... ŽEBY NA
SVETE NEBOLO PRÁCE, JE PRE
MŇA NEZNESITELNÁ MYŠLIENKA.

Jerome Klapka Jerome

Triumf Martina Repáňa v súťaži
Zem spieva (viac na str. 3)

Z OBSAHU ČÍSLA

PRED 300 ROKMI SA
NARODIL A. F. KOLLÁR

FARSKÉ LISTY

OBECNÝ ÚRAD
INFORMUJE

ŠPORT

VYDANÉ S FINANČNOU PODPOROU PRVEJ STAVEBNEJ SPORITELNE, a.s.



Človek a príroda

Vzduch nasýtený vôňou vlhkej zeme, ľubozvučný spev vtákov, o ktorý sme boli ukrátení počas dlhých zimných mesiacov, prvé nesmelé výhonky snežienok a bledúľ...Všetky tieto dojímavé chvíle môže vytvoriť len čarovná jar.

Slnko svojimi zubatými lúčmi pohládza celú zamrznutú krajinu, ktorá pridľho trpela pod nadvládou zimy. Posledné kryštáliky snehu sa menia na kvapôčky vody, ktoré v horách splynú s potokmi a valia sa pozdĺž dolinami nespútanou rýchlosťou. Vyplnia korytá riek až po samý okraj. Tie zúrivejšie so sebou odnesú všetko, čo im príde do cesty, neberúc ohľad na žiadne prekážky. Polia zaplnia usilovné ľudské ruky, ktoré s láskou kladú do pôdy semená, aby sa im neskôr odvdáčila hojnou úrodou. Všetci sa náhlija, aby si zabezpečili čo najviac zásob, skôr než príde ďalšia neľútostná a dlhá zima. No zem nie je len kus obyčajnej hlíny. Prebúdza sa v nej život. Množstvo drobných živočíchov, cítiac prívál prvých jarných lúčov, si prebýja cestu na povrch, aby aj oni boli svedkami tej neskuťtočnej nádhery. Dážďovky, chrobáky a všetky hmyz sa rozletí po celom okolí, krtkovia sa cez podzemné chodbičky prekopú na čerstvý

vzduch, zanechajúc za sebou malé hlinené kôpky. Všetci túžia len po jednom – ohriať sa pod teplým slnkom.

To isté slnko vyháňa z tesných klietok svojich bytov aj ľudí. Parky sú plné milencov, ktorých mámi vôňa rozkvitnutých stromov a pohľad na ich koruny obsypané ružovo-bielym kvetom. Nad hlavami im lietajú lastovičky, ktorých jemné štebotanie je neodmysliteľnou melódiou jari. Ich srdcia sú zahriate láskou a teplom, len sem-tam im tváre pohladí jemný vlhký vánok.

Myslím si, že jar patrí medzi najúchvatnejšie ročné obdobia. Je to najideálnejší čas vybrať sa na prechádzku do prírody a obdivovať jej obnovu. V atmosfére preplnenej sladkastým pachom kvetov a vlhkej zemi, so sprievodom vtáčieho spevu, mäkkou trávou pod nohami a belasým nebom nad hlavou načerpáme nové sily. Čerstvý kyslík rozprúdi činnosť všetkých buniek v tele a dodá nám množstvo pozitívnej energie.

Jar pre mňa vždy bude synonymom prebudenía sa k životu nielen zvierat a rastlín, ale i ľudí.

Ján MIHO ml.

OBSAH

- 3** **REPREZENTOVALI NÁS**
Zem spieva o Martinovi Repáňovi
- 4** **FARSKÉ LISTY**
Poďakovanie za lásku XIV.
Křížová cesta ulicami Terchovej
Lurdská kaplnka pri Kostole sv. Cyrila a Metoda
- 5** **SPOMIENKY A POĎAKOVANIA**
- 6-7** **OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE**
Premena lesných porastov v obhospodarovaní obce Terchovej
Terchovská delegácia v Liptovskom Mikuláši
Výstavba chodníka na Biely Potok
- 8-9** **Návrat domov**
Terchovskí umelci na medzinárodných interpretačných kurzoch
- 10** **OSOBNOSTI TERCHOVEJ /68./**
Vladimír Vallo
- 11** **DO VAŠEJ POZORNOSTI**
Ako je to s ich narodením?
Nataša Berešíková na klavírnej súťažnej prehliadke v Martine
- 12** **ZŠ S MŠ A. F. KOLLÁRA**
Zo života školy
- 13** **ROZHOVOR**
Každý vníma ináč veľkosť problémov v kraji
- 14-15** **Nakrúcali v Terchovej**
- 16-18** **ŠPORT**
Stolní tenisti ukončili sezónu 2017/2018
59. ročník Jánošíkovej valaštičky
Naše dievčatá skončili tretie Petra Vlhová triumfovala vo Vrátnej
Naším florbalistkám sa darí Bokami Západných Tatier
- 19** **REKLAMA**
- 20** **INFOSERVIS**

TERCHOVÁ



Vydáva: Miestne kultúrne stredisko Terchová, ul. sv. Cyrila a Metoda č. 96, 013 06 Terchová

IČO vydavateľa: 00364 886

Šéfredaktor: Ján Miho ml.

Redakcia: Helena Laščiaková, Katarína Halapiová

Redakčná rada: Mgr. Peter Cabadaj, Rudolf Patrničiak, Ing. František Kadaš, František Mucha, Mgr. Renáta Opalková, Ing. Marián Zajac

Jazyková úprava: Mgr. Peter Cabadaj

Tlač: Varínska tlačiareň, Varín

Grafická úprava: Adriána Ondrušová

Adresa redakcie: MKS Terchová, tel. č. 041/5695 129, 0911 924 189, mks@terchova.sk
Obecný úrad Terchová, tel. č. 041/5695 138, fax. 041/5695 310

Evidenčné číslo: 3548/09

ISSN 1338-8827

Vyšlo v máji 2018.

VDANÉ S FINANČNOU PODPOROU PRVEJ STAVEBNEJ SPORITELNE, a.s.





Zem spieva o Martinovi Repáňovi

Teda nielen o ňom, ale najmä o ňom. Aj druhá séria folklórnej šou Zem spieva, ktorá bola vysielaná na obrazovkách RTVS, potvrdila, že na Slovensku je ľudové umenie, zhmotnené v piesňach, tancoch a krojoch, veľkým fenoménom, ktoré oslovuje všetky generácie.

Vyvrcholením projektu bolo finále, ktoré 24. marca 2018 sledovalo celé Slovensko, Terchovú nevynímajúc. Akoby aj nie, veď sme v ňom mali svoje železko v ohni, ktoré sa nakoniec najviac zajagalo. Keď okolo polnoci generálny riaditeľ RTVS Jaroslav Rezník oznámil meno víťaza, v Terchovej sa výskalo od radosti... a padla i nejedna slza šťastia. Martina Repáňa si vybrali diváci, ktorí posielali „esemesky“ v silnej konkurencii folkloristov, ktorým taktiež patrí naše uznanie a dlhotrvajúci potlesk. A ako reagoval krátko po vyhlásení výsledkov samot-

ný Martin? „Vôbec som taký úspech nečakal, chcem sa poďakovať za podporu najmä mojim rodičom, divákovi a priaznivcom, učiteľom, celej Terchovej a Andrejovi Dostálovi za jeho pomoc pri príprave finálového vystúpenia.“ Nielen počas neho, ale v priebehu celého nakrúcania súťaže boli Martinovou oporou aj členovia rodinnej kapely Repáňovská muzika, a tiež jeho lokálpatriotka Jana Kirschner.

Záverom sa aj nám všetkým patrí poďakovať a zagratulovať Martinovi Repáňovi za príkladnú reprezentáciu našej obce i prvkov Terchovskej muziky, ktorý je zapísaný v Reprezentatívnom zozname nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva UNESCO. Vďaka, Martin!

Marián ZAJAC

Fotoarchív – rodina Repáňová



Martin v spoločnosti Jany Kirschner a Repáňovskej muziky



Martin uprostred rodičov a starých rodičov



S úsmevom sa lepšie spieva



PodĎakovanie za lásku XIV.

(Nedeľa Božieho Milosrdenstva, 8. apríl 2018)

Touto spomienkou vzdávame v našej farnosti úctu a vĎaku veľkému pápežovi sv. Jánovi Pavlovi II., ktorý bezmála 27 ročným pontifikátom nezmazateľne poznačil dejiny konca druhého a začiatku tretieho milénia. Tradične, na Nedeľu Božieho Milosrdenstva, 13 rokov po jeho smrti zišli sme sa už po štrnásty raz u nás v Terchovej, aby sme poĎakovali za lásku, za dar, ktorý v svätorečenom pápežovi Jánovi Pavlovi II. zoslal Boh na túto zem, na tento svet.

V októbri 2018 to bude presne 40 rokov, čo prvý slovanský pápež na Petrovom stolci začal svoj pontifikát. Zároveň budeme v auguste tohto roku sláviť IX. Svetové stretnutie rodín v írskom Dubline. Toto významné podujatie univerzálnej cirkvi založil v roku 1994 práve Ján Pavol II. a prvý raz sa konalo v Ríme. Máme na čo spomínať, máme za čo Ďakovať.

-zaj-



Krížová cesta ulicami Terchovej

Dňa 30. marca 2018, na Veľký piatok, sme mohli opäť (už po štvrtý raz) zažívať, či lepšie povedané prežívať zinscenované udalosti odsúdenia, mučenia a ukrižovania Ježiša Krista v uliciach našej obce. Bolestná cesta sa tradične začala pred Kostolom sv. Cyrila a Metoda, pokračovala ulicami Jánošíkova a Družstevná na vyvýšené miesto pod sochou Juraja Jánošíka, kde sa odohralo ukrižovanie. Odtiaľ sme po Vrátnanskej ceste a ulici sv. Martina symbolicky preniesli ukrižované telo do Božieho hrobu, ktorý sa nachádzal v našom kostole.

Všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a realizácii Krížovej cesty, patrí úprimné poĎakovanie.

-red-

Foto – František MUCHA

KAPLNKY A KRÍŽE V TERCHOVSKEJ KRAJINE (V.)

Lurdská kaplnka pri Kostole sv. Cyrila a Metoda

Kaplnky, kríže – Božie muky, sochy svätých sú hojne rozosiate po celom terchovskom chotári. Popri cestách, v osadách, na kopcoch, pri domoch... Dodávajú miestam, na ktorých sa nachádzajú, ďalší rozmer. Ten človek pochopí, až keď sa na tom mieste zastaví, zamyslí, porozhliada a pomodlí. Tak ako zbožný terchovský umelec, ktorý v priebehu storočí roztrúsil svoje kamenné, drevené i železné artefakty po Terchovskej krajine, aby vydal svedectvo o sebe a dobe, v ktorej žil, a zanechal posolstvo pre súčasnosť. Preto sme sa rozhodli na stránkach našich novín mapovať a približovať tieto zaujímavé miesta ako príspevok k lepšej orientácii a poznaniu miestnej – terchovskej histórie.

V tomto čísle si bližšie predstavíme Lurdsú kaplnku pri Kostole sv. Cyrila a Metoda, a to najmä z dôvodu, že 11. februára 2018 uplynulo 160 rokov, ako sa Bernadete Soubirousovej zjavila Panna Mária v malom mestečku pod francúzskymi Pyrenejami.

Kaplnka v Terchovej bola postavená v roku 1901 a pôvodne stála pred starou školou. Základným materiálom je pekne opracovaný terchovský pieskovec rôznych geometrických tvarov. Vnútorňa klenba kaplnky, v ktorej sa nachádza socha Panny Márie, je tvorená z riečnych okrúhlych kameňov. V roku

1967, počas pôsobenia vdp. Alojza Drgoňa, bola premiestnená ku Kostolu svätých Cyrila a Metoda, kde je dodnes. Príslušná informácia sa nachádza na mramorovej tabuľke, ktorá je vedno s ďalšími dvoma tabuľkami umiestnená zvonku v dolnej časti kaplnky. Na jednej z nich je latinský text, na druhej po slovensky napísané: „Ku Slave Božej a ucte Panny Marie nepoškvrnene Počatej povstala som z milodarov od Terchovcov z Ameriky a Budapeštu doposlaných ROKU 1901.“ Na oblúku kaplnky sa ešte nachádza nápis „JA SOM NEPOŠKVRNENÉ POČATIE.“

Naším predkom roztrúseným po vtedajšom svete treba vysloviť úprimné Pán Boh odplať, lebo sa pričínili o naozaj vzácnu sakrálnu pamiatku, ku ktorej sa aj dnes veriaci radi chodia modliť.

Marián ZAJAC

Foto – František MUCHA



POĎAKOVANIE



*Prázdny a smutný
je náš dom i dvor,
drahý otec,
chýbaš nám
v ňom.*

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym za prejavenu sústrasť, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke s našim drahým otcom a starkým

MILANOM ŠUŠOVČIAKOM,

ktorý nás opustil 5. 3. 2018 vo veku 71 rokov

*S láskou spomína dcéra s rodinou
a ostatní príbuzní*

SPOMIENKA



*Aj si poplačte,
aj sa zasmejte
a v dobrom
spomínajte.*

Dňa 20. 7. 2018 si pripomenieme 18 rokov, čo nás navždy opustila naša mama, babka a suseda

AMÁLIA ŠUŠOVČIAKOVÁ,
rod. MURÁŇOVÁ

*Kto ste ju poznali, venujte jej s nami
tichú modlitbu a spomienku*

S úctou a láskou spomína dcéra s rodinou

POĎAKOVANIE



*Dotýklo srdce, utíchol hlas,
mal si rád život a všetkých nás.
Odišiel si navždy, hoc túžil si žiť,
ale osud to tak zariadil, že musel si nás
tak nečakane a navždy opustiť.
Hoc si odišiel a niet Ťa medzi nami,
v našich srdciach zastaneš stále s nami.
Už len kyticu kvetov na hrob môžeme
Ti dať a s láskou na Teba spomínať.*

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym za prejavenu sústrasť, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke s našim drahým manželom, ockom, synom, bratom, švagrom, krstným otcom a zaťom

Jozefom CHOVANCOM,

*ktorý nás náhle opustil 27. februára
2018 vo veku 38 rokov*

*Spomienky v nás budú žiť naveky!
S úctou a láskou celá smútiaca rodina*

SPOMIENKA



*Stále myslím na
vás, či som blízko
alebo ďaleko.
Mám iba jednu
túžbu. Túžim vás
vidieť šťastných,
tu i vo večnosti.*

Dňa 8. apríla 2018 uplynulo 5 rokov, čo nás predišla do večnosti naša drahá manželka, mama a stará mama

Mária HANULIAKOVÁ

*Kto ste ju poznali, venujte jej s nami
modlitbu a tichú spomienku*

*S úctou a vďakou spomínajú manžel,
deti, vnúčatá a ostatní príbuzní*

SPOMIENKA



*Dni plynú ako
tichej rieky prúd,
bolesť v srdci
trvá a nedá sa
zabudnúť.*

Dňa 21. februára 2018 uplynulo prvé smutné výročie, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, brat, švagor, ujo, krstný otec a kamarát

Miroslav DIKOŠ

*Kto ste ho poznali, venujte mu prosím
s nami modlitbu a tichú spomienku*

S úctou a vďakou spomína manželka a deti

POĎAKOVANIE



*Boh má právo
rozhodnúť,
tu však, zdá
sa, priskoro.
Tvoj čas ešte
nemal prísť...*

Dňa 15. februára 2018 nás vo veku 68 rokov navždy opustil náš milovaný manžel, otec a starý otec

Viktor LÚČAN

Úprimne ďakujeme rodine, príbuzným, priateľom a susedom za prejavenu sústrasť, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke. Veľká vďaka patrí aj vdp. Pavlovi Hudákovi za dôstojnú rozlúčku a našim drahým zosnulým.

S úctou a láskou manželka a deti s rodinami

SPOMIENKA



*Odišiel tíško, niet
ho už medzi nami,
ale v našich
srdciach žije
spomienkami.*

Dňa 15. marca 2018 uplynulo 5 rokov, čo odišiel do večnosti náš drahý manžel, otec a starý otec

Viktor HALAS

*S láskou a úctou v modlitbách si na neho
spomínajú manželka a deti s rodinami*

SPOMIENKA



*Kto v srdci žije,
neumiera.*

Dňa 10. februára 2018 uplynul rok, čo nás navždy opustila naša starká, svokra a mama

Agáta DIKOŠOVÁ

*Kto ste ju poznali, venujte jej s nami
modlitbu a tichú spomienku*

S úctou a vďakou spomína celá rodina



Premena lesných porastov v obhospodarovaní obce Terchová



Premena lesného porastu je zásadná zmena drevinového zloženia – predčasnou alebo urýchlenu obnovou na cieľové zastúpenie drevín. Dôvodom pre premenu lesných porastov je zásadný nesúlad medzi produkčným potenciálom stanovišťa, poprípade druhotne dlhodobé zmeny rastových podmienok, napríklad vplyvom imisí a súčasnými drevinami, či ekotypovou skladbou porastov najčastejšie smrekových alebo borovicových monokultúr.

Porastová štruktúra, zdravotný stav a plnenie funkcií smrekových lesov v oblasti Kysuckej vrchoviny a Malej Fatry, do ktorých patria aj obecné lesy Terchová, sú veľmi zlé. Podkôrný hmyz, najmä *Ips typographus* (Lykožrút smrekový) a *Ips amitinus* (Lykožrút smrečínový), je spolu s ich zdravotným naložením, respektíve fyziologickým oslabením a priebehom počasia (vietor, extrémne vlny horúčav) rozhodujúcou ekologickou hrozbou pre smrekové porastové komplexy spomínaných orografických celkov. Vysoký, skoro 80 % podiel kalamitnej ťažby v týchto smrekových porastoch má za následok veľké kalamitné plochy, ktoré v existujúcich ekologických podmienkach bude ťažké v zmysle platnej legislatívy, ale aj cez proces založený na výnimkách v zmysle legislatívneho postupu obnovne zabezpečiť. Riešenie rozpadajúcich sa smrekových porastov by malo byť skôr v polohe spomalenia tohto procesu a aspoň čiastočného ekonomického zhodnotenia. Snahou odborného lesného hospodára je celý proces rozpadania smrekových monokultúr spomaliť, no tu sa naráža na ekonomickú stránku,

pri ktorej uplatňovaním jemnejších spôsobov narastá cena práce a hospodárenie sa stáva pre súčasných obhospodarovateľov neúnosným pri súčasných cenách dreva. Preto sa kladie veľký dôraz na obnovu lesov a v jej rámci na zmenu drevinového zloženia.

Obecné lesy Terchová sa nachádzajú v lokalitách Oblaz, Uhliská a Amfiteáter. Lokalita Oblaz je súčasťou Kysuckej vrchoviny, Uhliská a Amfiteáter sú súčasťou Malej Fatry. Obec Terchová hospodári na výmere 12,26 ha lesnej porastovej plochy. Z toho 6,24 ha lesov patrí do kategórie hospodárskych a 6,02 ha do kategórie ochranných lesov.

V súčasnosti sa hospodári podľa schváleného programu starostlivosti o lesy na roky 2016–2025. Prevažne ide o smrekové monokultúry so zastúpením Smreka obyčajného; takmer 80% a zvyšný podiel tvoria Borovica lesná, Smrekovec opadavý, Dub zimný, Lipa malolistá, Borovica čierna, Jaseň štíhly, Javor horský, Javor mliečny, Čerešňa vtáčia, Agát biely a Buk lesný.

Už spomínaná podkôrníková a vetrová kalamita, najmä po veternej kalamite z roku

2017, do značnej miery ovplyvní zastúpenie Smreka obyčajného v prospech listnatých drevín, ktoré sú aj z historického hľadiska pre túto oblasť pôvodné a budú predstavovať odolnejšie a zdravšie ekosystémy.

Za celé obdobie obhospodarovania obecných lesov sa na plochách po spracovaní kalamity vysadilo takmer 8000 ks sadeníc, a to hlavne Buka lesného, Jedle bielej, Duba zimného a Javora horského. V lokalite Oblaz má veľký podiel na zalesnení prirodzené zmladenie Javora mliečného, Javora horského, ale i Smreka obyčajného. V mesiaci apríl 2018 bolo vysadených 2000 ks Lipy malolistej, 1000 ks Borovice lesnej a 700 ks Pagaštana konského. Cieľom obecných lesov je vypestovať zmiešané lesné porasty, ktoré budú plniť nielen produkčnú a ochrannú funkciu, ale i rekreačnú a v neposlednom rade tiež estetickú funkciu, čo sme zabezpečili výsadbou Lipy malolistej a Pagaštana konského. Podobné zmiešanie sa bude realizovať po spracovaní vetrovej kalamity aj v ostatných lokalitách obecných lesov.

Takmer v celej Terchovej predkovia dnešných obyvateľov na miestach, kde vyvíjali hospodársku činnosť v lesoch v dobrej viere, že pomôžu svojim potomkom, vysádzali vo väčšine prípadov Smrek obyčajný. Ten v ich dobe predstavoval komoditu, bez ktorej si nevedeli predstaviť život. Nemohli tušiť, že takmer o sto rokov príde nielen ku klimatickým zmenám, ale i k zmenám hodnôt, ktorými žili. Dnes sa snažia obhospodarovatelia lesov – ak im to umožňujú podmienky – hospodáriť prírode blízky spôsobom, ktorý už nemyslí na les len ako na zdroj obchodovania, ale i ako na životný priestor pre oddych a načerpanie nových síl. Spracovanie kalamit nepredstavuje úmyselnú hospodársku činnosť, ale je následnou činnosťou. Jej výsledkom bude zmena drevinového zloženia v prospech drevín, ktoré tu boli ešte pred príchodom prvých osadníkov a stanú sa základom budúcich zdravších a odolnejších lesov. Nové mladé lesné porasty, s výrazným zastúpením medonosných kvitnúcich drevín, budú predstavovať nielen priestor na rekreáciu a oddych, ale poslúžia i pre budúcu kvitnúcu základňu pre včely, bez ktorých si život na Zemi nevieme predstaviť.

Premena lesných porastov obecných lesov Terchová je nadčasová a predstavuje víziu, ktorá ovplyvní budúce generácie obyvateľov a návštevníkov jedného z najkrajších regiónov Slovenska.



Terchovská delegácia v Liptovskom Mikuláši

9. apríla 2018 prijal primátor Liptovského Mikuláša Ján Blcháč na pôde mesta terchovskú obecnú delegáciu na čele so starostom Jozefom Dávidíkom. Predstavil nám miesta spojené s Jánošíkovým väznením, mučením, súdením a popravou.

-red-

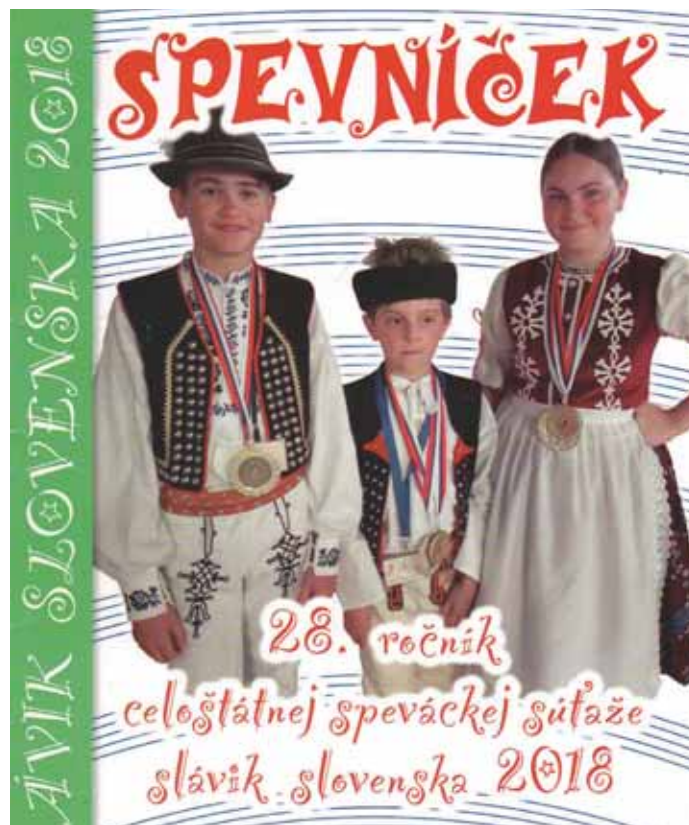
Foto – František MUCHA



Pred Stoličným domom – miestom odsúdenia Juraja Jánošíka



Múzeum Jána Kráľa v Stoličnom dome – príhovor primátora



Spevníček 28. ročníka celoštátnej speváckej súťaže detí a mládeže v interpretácii ľudovej piesne SLÁVIK SLOVENSKA 2018.

Na titulnej strane (v strede) Zlatý Slávik Slovenska 2017 MAREK DIKOŠ z Terchovej.

INZERÁT:

Predám hrabačku na seno a vyorávač zemiakov (tzv. čerta).
Osada Mihovia č. 965, bližšie informácie na tf. 043/492 34 06

VÝSTAVBA CHODNÍKA NA BIELY POTOK

OD KONCA APRÍLA PREBIEHA VÝSTAVBA CHODNÍKA A ODVODNENIA PRIEKOPY V ČASTI BIELY POTOK. PROSÍME OBYVATEĽOV, NÁVŠTEVNÍKOV I MOTORISTOV O ZVÝŠENÚ OHĽADUPLNOSŤ. PO JEHO DOKONČENÍ BY SA MALA VÝRAZNE ZVÝŠIŤ BEZPEČNOSŤ PREMÁVKY NA UVEDENOM ÚSEKU.



Foto – František KADAŠ



PRED 300 ROKMI SA NARODIL A. F. KOLLÁR

Návrat domov

Teplá júnová nedela sa pod drobnohľadom výstredného slnka prehupla do svojej druhej, horúcejšej polovice. Ľudia povyhadzovali nedočakávaným psom zvyšky kostí z práve ukončeného obedového rituálu a vystrelili s plnými bruchami vlastné kosti na domácich posteliach. Niektorí neodolali pokušeniu príchodu televíznych Krokov, a tak sa slastne uvelebili v kreslách obývačiek, aby mohli po niekoľkých minútach politického tárania upadnúť do oslobodzujúceho spánku. V krčmách pili už len tí, pre ktorých nedela znamená to isté ako utorok či štvrtok. Do príjemných popoludňajších prechádzok bolo ešte zavčasu. Ďaleko sa nachádzal i hvizd futbalového rozhodcu, oznamujúci nedočakávaným dorastencom, že je čas úvodného kopnutia do lopty.

Horúce počasie unavilo aj okolitú krajinu. Nevydávala nijaké zvuky, ani pazvuky. Z jej správania bolo cítiť, že si tiež potrebuje po celotýždňovom okázalom hýrivom šumení aspoň na krátky čas v pokoji odýchnuť. Idylickú panorámu tejto rozkošnej chvíľkovej nefunkčnosti vyrušila azda len uponáhľaná stíhačka, ktorá si v nebeskom priestore oblohy bez väčšieho ostychu urobila veľkú potrebu a vypustila do bezoblačného blankytu súvislú bielu čiaru. Po tomto záchrannom akte odplávala kdesi do pondelkových záujmových sfér.

V atmosfére načrtnutej nečinnosti kráča dolu Tiesňavami tajomne nápadný muž ťažko odhadnuteľného veku. Z jeho pestrofarebného oblečenia vyžarovala dávno zabudnutá rokoková móda, umocňujúca bližšie neidentifikovateľnú mužskú výnimočnosť. Na hlavu mal kratšiu parochňu, ktorá bola vzadu na zátylku zakončená prameňom zviazaným mašľou. Výstrih na košeli zakrývalo čipkové žabó. Oblečenú mal ďalej vestu, od vrchnejšieho kabáta – predchodcu saka – odlíšenú kratšou dĺžkou. Jeho kabát, takzvaný justaucorps, mu priliehal až na telo, siahal po kolena a mal širšie rukávy s prehnutým okrajom. Zvláštnosťou tohto kabáta, aspoň z nášho pohľadu, boli husto poprišívané početné gombíky, pričom spodný okraj mal vystužený voskovým plátnom. Úzke nohavice končiacie pri kolenách, biele pančuchy a poltopán-

ky s veľkou prackou dotvárali odev tejto záhadnej bytosti, ktorá si to smerovala rovno do Terchovej.

Muž vznešenej a vzpriamenej chôdze s pohľadom, v ktorom si harmonicky podávali ruky minulosť s budúcnosťou, sa na okamih pozastavil pri Mníchovi. Zalovil v bohatej pamäti; kedysi dávno študoval u jezuitov a na krátky čas dokonca vstúpil do ich rádu. Na krátky čas preto, lebo zásluhou nabitej vedomostnej energie a impulzívnej temperamentnej letore sa musel so svojimi spolubratmi rozlúčiť. Rozhodol sa kráčať inou životnou cestou. Tohto terchovského skalného Mnícha si z vlastných jezuitských čias nepamätal, bol ale presvedčený, že sa už kdesi stretli. Divný cudzinec sa mu najskôr prihovril latinsky. Mních nereagoval. Nasledovala nemčina, maďarčina, hebrejčina, turččina, perzština, arabčina... Muž s parochňou zneistel. Mal síce ešte v talóne všetky slovanské jazyky, niečo mu však v súvislosti s mlčanlivým Mníchom nehralo. Jeho tichá modlitba, prepojená s absolútnou nehybnosťou, nútila idúceho viac zaloviť v pamäťových labyrintoch. Konečne sa rozepamätal; ako malý chlapec s päťročnou skúsenosťou opúšťal, spoločne s rodičmi, tento kraj a na rozlúčku s ním sa boli pomodliť... práve na tomto mieste. Cesta tu neexistovala, avšak Mních zo svojho nedobytného skalného kláštora už od dávnych čias dával prechádzajúcim pútnikom milostivé rozehrešenie. To sa dostalo aj jeho rodine. Vzdelanec si túto prastarú chvíľu sprítomnil a pozdravil mlčiaceho Mnícha v skalej sutane slovenským pozdravom. O niekoľko sekúnd dostal nezvyčajnú odpoveď.

Z neviditeľných Mníchových očí sa začali rinúť v podobe dolomitových a vápencových kamienkov nepravidelné slzy. Neodolal silnému dojatiu, pretože vždy bol hrdý na svojich odchovancov, ktorí v šírom svete šíрили dobré meno jeho malého národa. A v tej chvíli stál pod ním v celej kráse, dôstojnosti, ale i vrodenej skromnosti muž, na ktorého bol obzvlášť hrdý a pyšný. Učenec v rokokovom šate si tento láskavý prejav svojho dávneho učiteľa citlivo uvedomil, úctivo sa mu poklonil a pokračoval ďalej v započatej ceste stáročiami. Ako kedysi, aj teraz pod ochrannou kuratelou starého terchovského Mnícha...

Tezne pred začiatkom dediny si pútnik zreteľnejšie uvedomil, že tento kraj sa zmenil od fundamentu. Prechádzal popri nápadne veľkých domoch so železnými bránami a v oknách zaregistroval mihnutie sa ľudskej siluety. Všade trónil nedeľný pokoj, do ktorého občas vliezol chraplavý hlas akéhosi opitého miestneho „operného“ speváka. Tieto disharmonické zúfalecké spevy kultivovaného človeka s vyhraneným estetickým cítením vystrašili, preto ani nepociťoval vnútornú potrebu vstúpiť do neďalekej „opery“. Radšej sa venoval tichému písaniu Mozartových árií, decentne si vytiahol jemné biele rukavičky a v symbióze s krokovým rytmom si nimi upravil mierne asymetricky vykofajené čipkové žabó. Potom si pôžitkácky prešiel prstami po majstrovsky ušitom brokátovom kabáte a filigránskej saténovej veste. Keď sa blížil do centra dediny, konečne narazil na prvých ľudí. Pri pošte stála a bozkávala sa dvojica mladých zalúbencov, ktorá ani len náznakom nereagovala na jeho spontánny, avšak zdvorilý pozdrav vyslovený archaicickou slovenčinou. Podobná situácia sa zopakovala o pár metrov ďalej, tesne pred kostolom. Osoba zjavne z iného sveta prechádzala zoči-voči skupinke obyvateľov mladšieho i staršieho pokolenia. Tí taktiež, ponorení do privalu slov neurčitého významu, nereagovali na úprimné pozdravenie a následné srdečné uklonenie sa. Nerozumel tomu, veď od nikoho nič nežiadal. Jemu už vlastne nič nechýba. Svoj život prežil plnohodnotne a zachcelo sa mu len vrátiť definitívne tam, odkiaľ voľakedy dávno do veľkého sveta odišiel. Začal tuho premýšľať, či to skutočne nie je príveľa, a či si takýto návrat môže vôbec dovoliť. Upokojil sa až pohľadom na očarujúci kostol. Videl ho síce prvýkrát v živote, ale prítomnosť solúnskych bratov na jeho priečelí muža utvrdila v presvedčení, že v rodných končinách predsa len zakotví. Starostlivo si prezrel areál veľkého chrámu a cez sklenené dvere nakukol i do priestranného interiéru. Na jeho poznaním ošľahanej tvári sa zračili viditeľné stopy spokojnosti, ale i hrdosti na prácu rodákov. Keďže dvere do vnútornej časti kostola boli v tej chvíli zamknuté, rozhodol sa „slovenský Sokrates“ ešte niekoľko metrov ísť po vlastných. Nemal konkrétny cieľ, nikoho tu nepoznal a ani len náznakom netušil, čo by v jeho rodnej Terchovej mohlo stať nejaké slušné obydlie. Poltopánky s výraznou prackou míňali ďalšie metre z miestneho chodníka. Horúce



júnové popoludňajšie slnko poctivo pražilo a nútilo vlastnou aktivitou k zbavovaniu sa zbytočných častí odevu. To sa však netýkalo nášho človeka. Všetky spomínané komponenty jeho prepychového oblečenia ostali neporušené na svojich miestach. Štýl je štýl, a vzdelanec s parochňou a úzkostlivo zviazanou mašľou vedel o ňom svoje. Jediné, čo ho trápilo, bol veľký smäd. V tomto ohľade pôsobilo počasie viac ako dôsledne i na rokokovú ústnu dutinu. Všimol si, že niekoľko krokov pred ním ktosi zabudol zavrieť dvere. Vstúpil. Dnu prakticky ľudoprázdnou. Okrem obsluhy a spiaceho muža v stredných rokoch pri jednom zo stolov tu neúčinkoval nikto. Muž sa priblížil k pultu a s maximálnou slušnosťou vo výraze všetkých častí tela sa opýtal, či by mu nenaliali za čašu obľúbeného portského vína ročník 1718. Krčmár mlčal, potom si upil z martinského piva a začal písať akúsi terchovskú melódiu. Smädný dvorský knihovník a radca cisárovnej Márie Terézie, s plnými vreckami zlatých, konečne pochopil. Nielenže mu tu nikto nerozumie, ale ho ľudia ani nevidia a nepočujú. Sklamáný opustil krčmu, prešiel cez cestu, o chlp pred autobusom SAD, a vďaka mostu sa ocitol pred zvláštnou budovou, ktorá sa vymykala susednej architektúre. Pootvorené dvere umožnili jednoduché vkročenie do chodby, kde sa zhromaždilo niekoľko desiatok ľudí oboch pohlaví a rozdielneho veku. Ako duch prešiel pomedzi tento hlúčik a unavený storočiami nevyšímavosťou, ale spokojný si s patričnou noblesou a neodmysliteľnou knihou zasadol do voľného kresla...

Od tých čias ho môžu uvidieť všetci, ktorí sa akoukoľvek zhodou povinností, okolností či náhod zatúlali na Obecný úrad v Terchovej.

Peter CABADAJ
Fotoarchív – MKS Terchová



Jún 1993. Sprava Milan Opalka (autor diela a vtedajší starosta obce), Peter Cabadaj, Alojz Mucha

Terchovskí umelci na medzinárodných interpretačných kurzoch

Mladí nádejní umelci z Terchovej **Vladimír Moravčík** (14) a **Nataša Berešíková** (14) sa zúčastnili na medzinárodných interpretačných kurzoch klasickej hudby, ktoré sa konali v dňoch 20. až 22. februára 2018 v Čadci. Talianski lektori ocenili ich výkon zaradením medzi najlepších účastníkov, ktorých predstavili verejnosti na dvoch samostatných koncertoch.

V roku 2018 sa konal už druhý ročník tohto podujatia, ktorý organizuje ZUŠ J. Potočára Čadca v spolupráci s Mestom Čadca a Neapolským konzervatóriom. Lektormi sú slovenskí a zahraniční pedagógovia konzervatórií, vysokých škôl a výkonní hudobní umelci. Žiaci tak majú možnosť získať ďalšiu skúsenosť a zdokonaľiť sa v interpretácii diel popredných hudobných skladateľov v odboroch klavír, husle a spev. Základom bola individuálna práca zahraničných lektorov so slovenskými študentami a naopak práca slovenských lektorov so zahraničnými študentami. Z kraja Jánošíka sa na kurzoch zúčastnilo klavírne duo v obsadení Nataša Berešíková (klavír) a Vladimír Moravčík (husle). Spolu zahrali od francúzskeho skladateľa Charlesa de Bériota: Koncert č. 9 a mol pre husle a orchester v transkripcii pre klavír. Ujala sa ich známa talianska huslistka Liliana Bernardi. Skúsená pedagogička a interpretka pochválila ich zodpovednú prípravu a prácu na kurzoch. Vďaka kvalitnému hernému základu, ktorý im vštepili vlastní pedagógovia Z. Patrničáková (klavír) a E. Patkoló (husle), sa mohli sústrediť na rôzne umelecké a štýlové nuansy prednesu. Vyrcholomím boli dva koncerty. Na prvom v stredu 21. februára 2018 o 16.00 v ZUŠ J. Potočára sa predstavil výber najkvalitnejších umeleckých predvedení študentov kurzov. Do výberu sa dostalo aj Terchovské duo patriace vekovo k tým mladším (Nataša bola najmladšia korepetítorka koncertu), ale náročnosťou repertoáru ku špičke účastníkov. Na druhý deň 22. februára 2018 o 16.00 hod sa v sále Čadčianskeho kultúrneho domu uskutočnil galakonzert medzinárodných interpretačných kurzov. Predstavili sa dvaja talianski a dvaja slovenskí študenti s najzrelším prejavom. Pri-

ležitosť zahrať si s orchestrom však dostal zo študentov iba Vladimír Moravčík z Terchovej. Predviedol efektnú virtuóznú skladbu od Franza Schuberta L'Abelle (Včielka). Finále patrilo talianskym lektorom kurzov – pedagógom Neapolského konzervatória. S Kysuckým komorným orchestrom zahrali dielo Felix Mendelssohn-Bartholdyho Dvojkoncert pre husle (Liliana Bernardi), klavír (Paola Volpe) a orchester D mol. Dirigoval maestro di musica Enrico Volpe. Vďaka za pozvanie patrí šéfovi orchestra a riaditeľovi ZUŠ J. Potočára v Čadci Petrovi Bytčánkovi.



Zľava: Nataša Berešíková, talianska huslistka Liliana Bernardi a Vladimír Moravčík ml.

OSOBNOSTI TERCHOVEJ /69./

Od konca roku 2005 uverejňujeme na stránkach obecných novín stručné profily výrazných postáv Terchovej. Pri ich publikovaní uplatňujeme princíp časového hľadiska – od 17. storočia až dodnes. Šesťdesiatou deviatou osobnosťou v rámci nášho dlhodobého seriálu je Vladimír Vallo. Autorovi medailónu pri zabezpečovaní podkladových materiálov pomohol Marián Zajac.

ŠPORTOVEC, ORGANIZÁTOR, CHATÁR
(16. JÚLA 1956 V ŽILINE)



Vladimír VALLO

Organizovaný športový život má v Terchovej zaujímavú históriu, ktorá nie je dodnes celistvo zmapovaná. Z hĺbok minulosti sa vynárajú aktivity telocvičnej jednoty Orol (vznikla 29. mája 1921) či Športového klubu Jánošík Terchová (so svojou všestrannou činnosťou začal niekedy v polovici tridsiatych rokov). Dôležitými oblasťami záujmu spomínaných organizácií boli stolný tenis – zánietenci ho hrávali pravidelne cez letné mesiace v starej škole v ústredí do roku 1944 – a beh. Najväčšiu popularitu mal beh terchovských mládencov od Chaty pod Rozsutcom do Štefanovej. Cieľ bol pri Horskom hoteli a víťazi získali hodnotné odmeny.

Na propagačnom plagáte jedného z ročníkov podujatia sa okrem základných informácií nachádzal aj takýto text: „... ľudia, aby ste vedeli, terchovskí valasi budú bežieť, kto prvý dobehne – hodinky dostane...“ Hybnou silou a dušou organizovania spomenutého behu bol do roku 1938 nesmierne agilný chatár, športovec a muzikant Jozef (Jožo) Weider.

Prepáčte, milí čitatelia, tento historický exkurz, ale zdal sa nám vhodný na premostenie k aktivitám Vladimíra Valla. Mimochodom, aj on je chatár, športovec a muzikant (hrá na gitare)...

Základnú školu vychodil v Terchovej. Študoval na Strednej priemyselnej škole chemickej v Bratislave – vo vtedajších CHZJD, kde sa po maturite i zamestnal. Po presťahovaní do Žiliny pracoval ako chemik vo Výskumnom ústave mliekárenskom. Horám sa upísal v roku 1994 a odvtedy nepretržite pôsobí ako chatár na Chate na Grúni vo Vrátnej. Počas jeho éry bol objekt zásadným spôsobom rekonštruovaný a modernizovaný (2008). S manželkou Máriou majú dve deti, syna Romana a dcéru Petru, a dve vnúčatá – Ninku a Peška.

Vladimír Vallo položil základy novodobého organizovaného stolného tenisu v obci. Nadšenci celuloidovej loptičky sa od roku 2002

stretávali v telocvični ZŠ v ústredí (neskôr aj v telocvični u Gregušov), pričom od toho roku začali usporadúvať Veľkonočný stolnotenisový turnaj a postupne i ďalšie podujatia. STK Jánošík Terchová pôsobí od roku 2010 v súťažiach organizovaných Oblastným zväzom stolného tenisu. Premiéru v 7. lige, ktorá pokrýva okresy Žilina, Bytča, Čadca a Kysucké Nové Mesto, absolvovali terchovskí hráči 1. októbra 2010. O týždeň nasledoval domáci zápas s Neslušou „A“, a zároveň i prvá výhra v pomere 10:8. Naši stolní tenisti s vedúcim mužstva Vladimírom Valloom aktuálne pôsobia v 7. lige.

Zástupca starosta obce Marián Zajac pozná Valla od roku 2002, keď začal organizovať Veľkonočný stolnotenisový turnaj a populárny Beh ma Poludňový Grúň. „Vlada vnímam ako vytrvalého a zánieteného organizátora športových podujatí, ku ktorým sa snaží pritiahnúť aj najmladšiu generáciu. Po rokoch strávených v mestskom prostredí sa usadil opäť v Terchovej, čo tiež svedčí o jeho vzťahu k rodisku. Vážim si, že v rámci svojich možností neodmieta podporiť aj niektoré podujatia v našej obci.“

Predošlé slová už azda nepotrebujú nijaký komentár. Možno len dôvetok, že Vladimír Vallo svojou činnosťou dôstojne rozvíja odkaz predošlých generácií organizátorov športového života v Terchovej.

Literatúra: Vladimír Vallo – životopis. Rukopis, 2017.

Peter CABADAJ

Fotoarchiv – Vladimír Vallo





Nataša Berešíková na klavírnej súťažnej prehliadke v Martine

Štrnásťročná klaviristka **Nataša Berešíková** z Terchovej získala 2. miesto v 5. kategórii na regionálnej klavírnej súťažnej prehliadke. Súťaž sa konala 15. marca 2018 v Martine.

Nataška je žiačkou 3. roč./sek. (siedmy ročník) ZUŠ L. Árvaya Žilina – klavírna trieda v Terchovej, pedagogička Mgr. Zuzana Patrničáková.

Jej súťažnými skladbami boli: F. Chopin: Nocturno op. 55, č. 1

W. A. Mozart: Sonáta KV 189h (283), 1. časť Allegro

B. Bartók: Sonatína Sz. 55, BB. 69 – I. Dudasok, III. Finale



Počas marca – mesiaca knihy bola v obecnej knižnici výstava kníh s témou Juraja Jánošíka zo zbierky **Jaroslava Brezina** (viď foto). O tejto výstave, ale aj ďalších zberateľských aktivitách Jaroslava Brezina sa dočítate viac v niektorom z nasledujúcich čísiel.

Ako to je s ich narodením?

Hádam ani netreba špeciálne pripomínať, že v januári, respektíve v apríli 2018 uplynulo tristo tridsať rokov od narodenia Juraja Jánošíka a tristo rokov od narodenia Adama Františka Kollára. Keďže viacerí novinári (a nielen oni) zvyknú mávať problém s pochopením súvislostí príchodu oboch slávnych Terchovcov na svet, rozhodli sme sa uverejniť stručný vysvetľujúci historický exkurz.

Juraj Jánošík

Narodil sa v januári 1688, presný deň nepoznáme. Pokrstili ho v katolíckom kostole vo Varíne, pod ktorý terchovská farnosť vtedy patrila. Vo varínskej matrike nájdeme text, ktorý napísal kňaz Michal Smutko: „Dňa 25. tohože mesiaca som krstil dieťa narodené z Martina Jánošíka a Anny Cesnekovej, ktorému je dané meno Juraj. Krstní rodičia boli Jakub Meriad a Barbora Krištofíková z Terchovej.“

Farár Michal Smutko bol rodákom zo Smrečian v Liptove. Varínsku matriku písal v latinčine od roku 1686. Dozvedáme sa z nej tiež, že Juraj Jánošík mal štyroch súrodencov; staršiu sestru Barbaru, pokrstenú 14. januára 1687, a troch mladších bratov – Jána (pokrsteného 19. novembra 1689), Martina (pokrsteného 18. mája 1692) a Adama (pokrsteného 13. októbra 1697).

Zo záznamov varínskej matriky ďalej vieme, že v rokoch 1688 až 1694 uzreli v Terchovej svetlo sveta štyria Jánošíkovci, ktorým dali meno Juraj – z toho dvaja boli narodení v roku 1688. Prvý z nich, neskorší legendárny zbojnícky kapitán, je krstený 25. januára 1688. Druhého pokrstili 16. mája 1688; jeho otec bol Michal, matka Barbora, rodená Cin-

gelová, mal staršieho brata Jána. Tretí Juraj Jánošík prijal vo Varíne sviatosť krstu 19. marca 1691. Otec sa tiež volal Juraj, matka Anna, rodená Chorvatíková. Štvrtého krstili 21. septembra 1694. Krstné mená jeho rodičov boli zhodné s rodičmi prvého Juraja Jánošíka; otec sa volal Martin, matka Anna, rodená Laculková.

Na základe uvedeného možno oprávnené konštatovať, že v prípade Jánošíkovcov z Terchovej bolo meno Juraj rozšírené.

Adam František Kollár

Niekedy začiatkom sedemdesiatych rokov 18. storočia si A. F. Kollár na vnútornú stranu jedného zo svojich fasciklov poznamenal: „Moje rodné mesto Strečno. Krstený vo Varíne. Dedo Baltazár, ľudovo Balco. Po dedovi nijaká stopa.“ Usudzujeme tak, že archivár, historik a knihovník európskeho formátu nikdy nezistil presný dátum vlastného narodenia, ba nesprávne uvádzal aj meno svojej matky za slobodna. My si však pomôžeme výpisom z cirkevnej matriky vo Varíne: „Dňa 17. apríla 1718 je krstené dôstojným pánom Gašparom Štefanom Kostkom, farárom varínskym, dieťa Adam. Otec Matej Kolárik, matka Regína Myslovská; krstní rodičia Juraj Pivovarčí so Žofiou

Soky.“ Iný, o niečo starší záznam vo varínskej matrike takisto súvisí so životom A. F. Kollára. Dňa 26. júna 1715 krstil spomínaný farár otcovi Matejovi Kollárovi (!) a matke Regíne Langauovej dieťa Dorotu. Môže to znamenať, že A. F. Kollár sa narodil z druhého manželstva. Z jeho rodinnej korešpondencie vieme, že mal bratov Petra, Mateja (obaja žili v Kremnici), Františka (bol františkánskym kňazom) a sestru Annu. Ako k ujčekovi zo Starých Hôr sa k nemu hlásila neter Regína Hanušková – dcéra jeho nevlastnej sestry Doroty. Kollára doopatrovala ďalšia neter, Anna Mária Vatzes, vdova po oficierovi c. k. armády, ktorá mu počas viedla jeho domácnosť vo Viedni.

Čitateľov bude možno zaujímať, prečo a kedy sa Kollárov otec Matej s celou rodinou odsťahoval z Terchovej, najprv do Starých Hôr a potom do Banskej Bystrice. Ide o ďalšiu bližšie neobjasnenú otázku súvisiacu so životom A. F. Kollára. Základná príčina odchodu však bola jasná – bieda v tomto kraji. Pripomeňme ale, že v našej obci vtedy žilo niekoľko zemianskych rodín, ktoré si už dávnejšie vymohli, že sa Terchová považovala za kuriálnu, čiže zemiansku dedinu. A zemaniam neplatili dane... Spomínane to z dôvodu, že Kollár sa v neskoršej fáze svojho života pokúšal dokázať, že jeho predkovia boli zemaniam. Zo záverov vynaloženého vedcovho úsilia je evidentné, že už ani otec Matej sa netešil zemianskych slobodám. Pravdepodobne mu ostalo len právo slobodného sťahovania, a tak nemusel so svojou rodinou – keď bol Adam František maličký – utekať tajne v noci.

Peter CABADA J

Zo života školy



Slávik Slovenska 2018 – školské kolo v Terchovej

I. kategória

1. miesto Adam Meško
 2. miesto Petra Frniaková
 3. miesto Vanessa Ondrušová
- čestné uznanie – Terézia Šupicová, Veronika Kvočková, Lukáš Repáň,

II. kategória

1. miesto Kristína Repáňová
2. miesto Michal Šárik

3. miesto Linda Romančíková

čestné uznanie – Veronika Jancová, Lívia Rybárová, Tibor Papánek

III. kategória

1. miesto Tatiana Repáňová
 2. miesto Mária Tlacháčová
 3. miesto Terézia Zajacová
- čestné uznanie – Kristína Sekerková, Jaroslav Grečnár, Katarína Kuričová, Kristína Romančíková





TERCHOVÁ: Aká bude Tvoja úloha v rámci výkonu funkcie podžupana?
Milan LAURENČÍK: Som podpredsedom ŽSK bez úväzku, čo znamená, že za činnosť, ktorú vykonávam, nedostávam extra peniaze. Zastupiteľstvo samosprávneho kraja mi určilo, že oblasťou, ktorou sa mám zaoberať, je cestovný ruch. Táto oblasť mi je veľmi blízka už z práce starostu našej obce, lebo Terchová je významným centrom turizmu a cestovného ruchu Horného Považia. Cestovný ruch a jeho rozvoj je jednou z priorít kraja a mojou úlohou bude, aby bol tento rozvoj maximálne dynamický.

TERCHOVÁ: Aké sú Tvoje priority v regionálnej politike?

Milan LAURENČÍK: Svoje priority nerozdeľujem podľa úrovne politiky. Najväčšou mojou prioritou je vykonávanie funkcie tak, aby som sa každý večer mohol smelo pozrieť do zrkadla. Regionálna politika je ovplyvnená rámcom, ktorý jej vytvára príslušná legislatíva. V rámci týchto pravidiel sa uskutočňuje. Keďže mám na starosti rozvoj cestovného ruchu v kraji, bude mojou prioritou vytvárať také podmienky, aby aktéri, ktorí v segmente cestovného ruchu pôsobia, mali čo najlepšie podmienky na jeho rozvoj. Ide o Krajskú organizáciu cestovného ruchu (KOCR), Oblastné organizácie cestovného ruchu (OOCR) a všetkých podnikateľov a organizácie, ktoré pôsobia v tejto oblasti. Na základe získaných poznatkov a skúseností mám dokonca možnosť predkladať v Národnej rade Slovenskej republiky zmeny a úpravy príslušnej legislatívy. Ak to bude potrebné, určite túto možnosť využijem.

TERCHOVÁ: Funkčné obdobie regionálnych politikov je teraz 5 rokov. Čo bude prioritou za toto obdobie pre VÚC Žilina? Aké sú najväčšie problémy v rámci nášho kraja?

Milan LAURENČÍK: Problémov v kraji je dosť a ich veľkosť vníma každý ináč. Záleží, ako sa ho príslušná oblasť dotýka. Pre niekoho to môžu byť rozbité a nebezpečné cesty, pre ďalšieho nevyhovujúce sociálne služby, nekvalitné školstvo alebo nedostatočná úroveň zdravotníckych služieb, kde niekoľkokomesačné čakanie na vyšetrenie je skôr pravidlom, ako výnimkou. Práce na odstraňovaní nedostatkov a zlepšovaní je toľko, že ani 5 rokov stačiť nebude. Preto sa aj náš ambiciózný „Plán rozvoja Žilinského samosprávneho kraja do roku 2022 a ešte ďalej...“ volá Žilinský kraj 22+. Tento dokument bol vypracovaný novým vedením ŽSK a prijalo ho Zastupiteľstvo ŽSK. Hlavným cieľom je urobiť zo ŽSK najlepšie miesto pre rodiny a dosiahnuť, aby sa do nášho kraja ľudia sťahovali z iných častí Slovenska.

Jedným z prvých krokov je zriadenie nadácie pre pomoc rodinám

Každý vníma ináč veľkosť problémov v kraji

Politické skúsenosti Milana Laurenčíka sú veľmi bohaté. Bol obecným poslancom, starostom, momentálne je poslancom Národnej rady SR. V regionálnych voľbách bol zvolený za poslanca Žilinského samosprávneho kraja (ŽSK), dnes vykonáva funkciu jeho podpredsedu. A práve v súvislosti s touto funkciou sme mu položili niekoľko otázok.

TERCHOVÁ: Mnohí ľudia sa na politiku pozerajú ako na pánske huncútstvo. Ty osobne si prešiel mnohými stupňami politiky. Čo Ťa na nej fascinuje?

Milan LAURENČÍK: „Pánskym huncútstvom“ sa označuje vrcholová politika v tom zmysle, že do nej by mal ísť človek finančne zabezpečený, ktorý nie je odkázaný na to, že z politiky chce žiť. Mal by žiť pre politiku. Na mojej politickej činnosti ma fascinuje skutočnosť, že pocitívym snažením človek dokáže ovplyvňovať spoločnosť a pretvárať ju tak, aby sa nám všetkým lepšie žilo. Je jedno, na akej úrovni sa to robí, lebo všade je práce viac ako dost.

v núdzi. ŽSK zároveň plánuje vybudovať v každom regióne centrá pre rodinu, ktoré budú slúžiť ako strediská krízovej intervencie, budú poskytovať poradenstvo rodinám v krízových situáciách, podporovať a organizovať finančné vzdelávanie rodín, aby dokázali predchádzať dlhovej pasci a následným exekúciám, a aby im bola poskytnutá v takýchto prípadoch i pomoc. Súčasťou centra bude tiež prvé stredisko na pomoc obetiam trestných činov v Žilinskom kraji. Ďalšou ambíciou je vybudovať v kraji prvý hospic, minimálne jeden stacionárny a jeden mobilný hospic pre nevyliciteľne chorých pacientov. Snahou bude aj zriadenie zdravotno-sociálnych integrovaných centier v spádových oblastiach jednotlivých regiónov kraja. Plánujeme založenie vlastného sociálneho stavebného podniku. V oblasti vzdelávania ŽSK zabezpečí zrovnoprávnenie financovania verejných a neverejných školských a vzdelávacích zariadení.

Plán Žilinský kraj 22+ obsahuje viacero bodov nielen z oblasti sociálnych vecí, zdravotníctva či stredného školstva, ale i z každej oblasti, ktorá sa týka kompetencií ŽSK. Nájdate ho na webovej stránke ŽSK (<http://www.zask.sk/files/odbory/informacie/2018/dokumenty/zilinsky-kraj-22.pdf>)

Za rozhovor poďakoval **Ján MIHO ml.**



Dušan HANÁK



Juraj JAKUBISKO

OSEMDESIATKA SVETOZNÁMYCH FILMÁROV

Nakrúcali v Terchovej

Koncom apríla 2018 oslávili osemdesiatiny dvaja nezameniteľní protagonisti moderného slovenského umenia – všestranní filmoví režiséri Dušan Hanák a Juraj Jakubisko. Nasledujúce riadky možno vnímať ako terchovskú poctu a úprimný vinš k významnému životnému jubileu týchto tvorcov.

Hádam ani netreba špeciálne zdôrazňovať, že Juraj Jakubisko patril v 60. rokoch minulého storočia medzi kľúčové osobnosti legendárnej česko-slovenskej novej vlny. Zatiaľ čo všetci okolo neho – v snahe dostať do plúc filmovej tvorby, vyschnutých obdobím schematickej podvýživy, čerstvý kyslík, – „doháňali Európu“, on akoby si stačil sám. Obísť však nemožno ani Jakubiskov silný vzťah k slovenskej ľudovej tradícii, kultúre a folklóru. Pri využívaní motívov tejto proveniencie mu nešlo o zobrazenie idylizujúcej malebnosti, či rešpektovanie historicko-etnografických faktov a zákonitostí. Naopak, chcel poskytnúť priestor celkovému vyznaniu poézie, ktorá stvárnňovaný svet nielen vonkajškovo opisuje, ale s využitím ľudovej fantázie a fantastiky tiež emocionálne umocňuje a ozvlášťuje.

Nejasná správa o konci sveta

Okľukou cez folklór sme sa dostali k režiséroviým väzbám k našej obci a Jánošíkovmu kraju. Do knižnej publikácie Veď je tá Terchová..., ktorá vyšla v roku 1996, filmový mág v tejto súvislosti napísal: „Ja som sa vždycky tešil, že mám také iniciálky, že som Juraj J... Jánošík. Keď som hľadal exteriéry pre svoj film Nejasná správa o konci sveta, tak som zistil, že kdesi tam hore v terchovských vrchoch je sídlo, v ktorom sa narodil Jánošík. To ma zaujímalo viacej než tá lesklá socha, ktorá v Terchovej stojí a okolo ktorej sú rôzne polemiky. Samozrejme, nech tu je, keď nie je nijaká iná, no mohla byť krajšia, monumentálnejšia, že by sa v Tiesňavách chodilo pod ňou. O to ale nejde. Ja si myslím, že Jánošíkova legenda je taká kuriózna, že sa veľmi ťažko vysvetľuje vo

svete. Všade sa prekladá „el bandito“, my však hovoríme nie, náš Jurko je zbojník, no všetci ostatní zas „bandito“... Ale to sú tie slovné hračky. Z môjho pohľadu ide o kus histórie, ktorú som prežíval ako dieťa, keď sme sa hrávali na Jánošíka, alebo keď sme sa hrali na Nemcov a Rusov a každý chcel byť Rusom. Podobne sme sa hrali na pandúrov a nikto nechcel byť pandúrom, každý chcel byť len a len Jánošíkom. Legenda je spojená s tým, aké rozprávky nám rozprávali a ako sme to vtedy cítili. V časoch, keď nebolo televízie ani dostupnej literatúry, to bol proste náš hrdina. Ako školák som sa ho naučil maľovať, ba ešte som ho i nadsadil – tie vypchaté ramená... Takže takáto bola moja predstava.

Je to ohromná legenda, na ktorej Terchová stojí a na ktorej by mohla ešte väčšmi, keby tu bol rozvinutý turistický ruch. Ak má niekto zaujímavú legendu, ktorá bola mnoho ráz umelecky aj inakšie stvárnená a je fascinujúca, to je obrovský magnet. Všetky hrady, zámky, čo som vo svete videl, priťahovali svojou legendou. To Terchová má a navyše má tiež nesmierne zaujímavú krajinu. Nenájdu sa veru tak rýchlo končiare, hole, tiesňavy, vodopády... Veď preto som v Terchovej nakrúcal aj svoj film Nejasná správa o konci sveta! (Juraj Jakubisko)

Obrazy starého sveta

Rady „osemdesiatročných mládencov“ aktuálne rozšíril aj jeden z medzinárodne najoceňovanejších slovenských filmových tvorcov Dušan Hanák. Najprenikavejší úspech mu priniesla dokumentárna snímka Obrazy starého sveta (1972) – jedinečná poetická reflexia nemilosrdného zanikania starého spôsobu dedinského štýlu života a tradičných kultúrnych hodnôt. Vznik diela bol inšpirovaný piatimi fotografickými cyklami Martina Martinčeka. Hlavnými aktérmi jednotlivých autentických mikropríbehov sú ľudia prežívajúci jeseň svojej pozemskej púte. Empatický režisér s hlbokou pokorou necháva rozprávať starcov a starenky z horských osád o ich životných skúsenostiach, zmysle žitia, pričom citlivo preniká do najhlbších zákutí človečenskej duše. Vnútorne bohatstvo a mravná čistota týchto prostých ľudských bytostí je niekedy v ostrom kontraste s hendikepom, ktorému statočne čelia. Prakticky hneď po nakrútení putovali Obrazy starého sveta na pätnásť





Foto – František MUCHA

Jozef Struhárňanský od Kvočkov (* 31. 10. 1899 – † 2. 1. 1991)

rokov do trezoru ako zakázaný titul... Vysoké umelecké kvality diela potvrdzuje tridsať získaných ocenení na rôznych filmových festivaloch doma a v zahraničí. Asociácia filmových kritikov v Los Angeles mu udelila Cenu za najlepší dokumentárny film roka 1990. Vzápätí bola snímka nominovaná na Oscara v kategórii Dokumentárny film 1991.

Obrazy starého sveta režiséra Dušana Hanáka majú dôležitú súvislosť aj s našou obcou. Dve mimoriadne pôsobivé dejové línie sa totiž odohrávali na území Terchovej. Protagonistom prvej bol svojrázny Alojz Kováč (Bubák) z Kýčierky, ktorý zomrel vo veku 102 rokov. Hlboko do pamäti sa mi však vryla najmä sekvencia s legendárnou Kvočkovskou muzikou. Vyjadruje presne to, čo som od útleho detstva pociťoval k týmto starým hudcom: archaický interpretačný štýl, spolupatričnosť a neopakovateľný zemitý humor, v ktorom bola harmonicky sprítomená viacgeneračná skúsenosť a pamäť terchovského prostredia. Išlo o jedinečný „obraz starého sveta“, v ktorom nebeská muzika asistovala pri všetkom, čo prirodzene žilo, dýchalo, snívalo, ale i odchádzalo, smútilo a zomieralo.

Ad multos annos, vzácní jubilanti Dušan Hanák a Juraj Jakubisko!

Peter CABADAJ

Fotoarchív – Jozef MIČO a MKS Terchová



...Nejasná správa o konci sveta



...zábery z natáčania



Terchovská muzika od Kvočkov



Vítazi a účastníci mládežníckeho turnaja



Zľava: Ján Cingel, Ján Štefko, Miroslav Pakoš

Stolní tenisti ukončili sezónu 2017/2018

Súťažný ročník 2017/2018 v 7. lige odohralo terchovské stolnotenisové družstvo v telocvični ZŠ Terchová – ústredie. Oproti predošlému ročníku sme sa zlepšili a obsadili pekné 4. miesto. Káder družstva reprezentujúceho našu obec tvorili: Peter Herud, Dagmar Gallová, Ján Štefko, Miroslav Pakoš, Vladimír Vallo, Ján Stašo, Ján Lutišan, Ján Rybovič a Jozef Martinček. STK Jánošík pripravil pre deti z Terchovej už 7. ročník mládežníckeho stolnotenisového turnaja, ktorý sa uskutočnil 6. apríla 2018.

V kategórii chlapcov bolo na stupňoch víťazov poradie:

1. Filip Akantis
2. Matúš Ďuriš
3. Dominik Zajac

V kategórii dievčat bolo na stupňoch víťazov poradie:

1. Karin Babjarová
2. Magdaléna Tlacháčová
3. Tamara Švecová

Chlapcov a dievčatá, ktorých tento šport oslovil, môžu chodiť každú stredu o 17. hodine do telocvične v ústredí na stolnotenisový krúžok. STK Jánošík Terchová ukončil sezónu tradične Veľkonočným turnajom, ktorého 17. ročník sa uskutočnil 7. apríla 2018.

V kategórii jednotlivcov bolo poradie:

1. Ján Štefko
2. Ján Cingel
3. Miroslav Pakoš

V kategórii štvorhier bolo poradie:

1. Ján Štefko, Jozef Martinček
2. Vladimír Vallo, Miroslav Pakoš
3. Ján Cingel, Ján Rybovič

Záujemcovia o stolný tenis si môžu prísť zahrať a porovnať svoje stolnotenisové umenie každú stredu o 18. hodine v telocvični ZŠ v ústredí.

STK Jánošík Terchová



59. ročník Jánošíkovej valaštičky

Dňa 25. februára 2018 sa v Pasekách – v lyžiarskom stredisku Vrátna Free Time Zone – uskutočnili tradičné verejné preteky pre deti v lyžovaní a snoubordovaní. Ako hodnotí tohtoročný diel populárneho podujatia jeden z organizátorov Michal Weiner?

„Tento rok sme mali rekordnú účasť, prihlásilo sa celkovo 183 detí, z ktorých bolo viac ako 60 „šusérov“ – detí do 6 rokov. Celkovým víťazom sa stal Oliver Mihočko zo Žiliny. Menej ako po minulé roky bolo snoubordistov. Budúci rok chystáme jubilejný 60. ročník, na ktorý už teraz všetkých pozývame.“ A my vám určite na stránkach našich novín prinesieme z tohto detského športového podujatia zaujímavé informácie z jeho histórie.

-zaj-



Naše dievčatá skončili tretie

Chlapčenské a dievčenské družstvo našej školy sa zúčastnilo na Majstrovstvách okresu v stolnom tenise, ktorý sa uskutočnil v telocvični ZŠ Karpatská v Žiline. Dievčata v zložení – Simona Frátriková, Monika Berešíková a Terézia Zajacová obsadili tretie miesto. Chlapci v zložení – Ondrej Grondžák, Branislav Sič a Branislav Krajčík skončili v základnej skupine.

-zaj-



Petra s fanúšikom Matušom Gembešom



Autogram Petry Vlhovej pre našich čitateľov novín

Petra Vlhová triumfovala vo Vrátnej

Na Zelený štvrtok, 29. marca 2018, sa vo Vrátnej – Pasekách, konali Majstrovstvá Slovenska v zjazdovom lyžovaní. Medzi ženami sa majsterkou Slovenska v slalome stala 22 ročná rodáčka z Liptovského Mikuláša Petra Vlhová. Pre našu úspešnú reprezentantku, celkovo piatu ženu konečného poradia Svetového pohára v sezóne 2017/2018, to bol v poradí tretí titul majsterky Slovenska. Na trati nielen ju povzbudzovali aj nádejní lyžiarci z Terchovej, ktorým Petra po pretekoch rozdala svoje úsmevy, podpisy a tiež sa s mnohými ochotne odfotila. Vo Vrátnej sa okrem Sloveniek predstavili tiež pretekárky z Česka, Poľska, Maďarska, Ukrajiny, Chorvátska, Litvy a Islandu.

-zaj-

Naším florbalistkám sa darí



Naše dievčatá ako víťazky florbalového turnaja v Beleji



Spoločná fotografia z florbalového turnaja v Terchovej



Dievčatá pri nástupe pred turnajom





Paľko a Maťo v teréne

SKIALPINIZMUS

Bokami Západných Tatier

Skialpinizmus ako kombinácia voľného lyžovania, lezeckých schopností a navigácie v horskom teréne si u nás, či už na rekreačnej alebo pretekárskej úrovni, získava čoraz väčšiu popularitu. O tom sa môžeme presvedčiť každú zimu pri pohľade na množstvo skialpinistov, ktorí zavítajú do Vrátnej.

V dňoch 22. až 24. marca 2018 sa konal v Žiarskej doline v poradí už 11. ročník skialpinistických pretekov s názvom Bokami Západných Tatier. Ide o najväčšie skialpinistické preteky v strednej Európe. Na štart sa postavilo celkovo 98 športových dvojíc, pričom medzi nimi boli v súťažnom drese aj dvaja Terchovci – Pavol Michálek a Matej Sloviak. Tieto preteky sú zaradené medzi 10 najťažších skialpinistických pretekov v Európe. O ich náročnosti hovorí aj fakt, že počas troch etapových dní prekonali súťažiaci v troch dolinách Západných Tatier viac ako 6 200 výškových metrov na trase dlhej 52 km. A celý čas sa išlo v rýchlym tempe náročnej profesionálnej úrovne medzinárodnej konkurencie z 9 európskych krajín. V týchto náročných pretekoch skončili naši chlapci na výslednom 70. mieste, čo je na ich prvý štart v tejto konkurencii veľmi povzbudivý výsledok, ale v rámci ich kategórie (muži) skončili na peknom 49-tom mieste. Veď veľa súťažiacich kvôli limitom nebolo na štart ani pripustených, a takisto náročnosť trate nedovolila dokončiť preteky 16 párom. Vo Vrátnej, kde sa rekreačnému skialpinizmu venuje množstvo ľudí, je veľmi povzbudivé vidieť, že sa našli pretekári, ktorí sa vedeli postaviť na štart týchto náročných pretekov. V minulosti Terchovú na nich zastupovali Jozef Šupica a Michal Weiner.

Chlapci súťažili v špeciálnych „terchovských“ kombinézach. Ako vznikli?

Pavol Michálek: Kombinézy, v ktorých sme pretekali, vznikli na základe grafického návrhu mojej sestry Janky. So vzorom, ktorý sme mali na stehnách, vyhrala súťaž „O ľudovú fusaku“. Je to vzor, ktorý sa vyskytuje napríklad i na terchovskom kroji. Tak mi napadlo, že by sme ho mohli použiť aj na naše kombinézy, nech reprezentujeme čo najsymbolickejšie kraj, odkiaľ pochádzame.

Ako hodnotia chalani účasť na týchto pretekoch?

Matej Sloviak: Skialpové preteky Bokami Západných Tatier 2018 boli v podstate mojou druhou pretekovou skúsenosťou. Takže to bolo niečo ako krst ohňom, nakoľko je to náročné. Trať bola pekná a s Paľkom sme ju spoznávali, etapu za etapou, za pochodu. Mali sme teda čo robiť a najmä prvý deň, keď som od začiatku nemohol chytiť tempo, ma Paľko musel potiahnuť, čo ho stálo veľa síl. Ďakujem mu za to. Druhý deň sa už išlo podstatne lepšie a tretí deň sme si to užili. Krásne počasie, skvelá etapa. Išli sme na „mačkách“ aj na fixoch, lyžovačky boli najlepšie zo všetkých dní a v cieľi to už bola radosť. Obrovská skúsenosť

a tešíme sa na ďalšie ročníky.

Pavol Michálek: Uvedomujeme si, že náš konečný výsledok nie je ani zďaleka ohromujúci. Do pretekov sme však nešli s veľkými očakávaniami. Pretekovému skialpu sme sa začali venovať len nedávno a s pretekmi tohto typu sme nemali žiadne skúsenosti. Aj napriek skutočnosti, že sme nepoznali trate, na ktorých väčšina súťažiacich bola „ako doma“, sme to zvládli – a to bol vlastne aj náš cieľ. Už len absolvovať tieto tri dni je pre nás úspech, a ak by sa nevyskytli určité zdravotné a technické problémy s výstrojom, skončili by sme určite na lepšej pozícii. Ja som si napríklad ešte pár dní pred štartom liečil zranené koleno obstrekmí a Maťo nebol na tom o nič lepšie. Taký je ale šport.

Ako vyzerá príprava na takéto preteky?

Pavol Michálek: Pripravovali sme sa v rámci našich možností čo najlepšie. V Malej Fatre sa dá trochu ťažšie natrénovať toľko, ako natrénujú pretekári v Tatrách. A to už nehovorím o Alpách, kde niektorí chodia takisto trénovať. Ale na to sa, samozrejme, nevyhováráme. Ďalší problém je čas, ktorý si príprava vyžaduje. Sú to hodiny tréningu, ktoré treba skĺbiť s našimi pracovnými povinnosťami.

Matej Sloviak: Čo sa tréningu týka, tak pre lepšie výsledky musíme potrénovať už pred zimou, nakoľko podmienky cez zimu nie sú vždy v Malej Fatre ideálne. Máme však radosť a tešíme sa zo skialpinizmu, pretože je to sloboda spojená s krásou hôr a pohybom.

Jednými pretekmi to nekončí a preto majú chlapci aj plány do budúcnosti.

Pavol Michálek: Do budúcnosti máme v pláne ďalej pretekať. Chceli by sme sa pravidelne zúčastňovať „bokov“ (Bokami Západných Tatier), na ktoré sa dostať nie je vôbec ľahké. Ak sa pošťastí, možno sa niekedy v budúcnosti zúčastníme na najťažších jednodňových pretekoch na svete s názvom Mezzalama v talianskych Alpách.

Ing. Peter HANULIAK, PhD.



Zľava: Pavol Michálek, Matej Sloviak

Nastal čas robiť tie správne rozhodnutia

Mať bývanie presne podľa vlastných predstáv. To je legitímna túžba každého človeka a zároveň silná motivácia urobiť pre to, čo sa len dá.

Lenže túžba po bývaní podľa vlastných predstáv je často limitovaná nielen smelými plánmi ale tiež osobnými možnosťami občana. Vo väčšine prípadov je totiž do slova odkázaný na pomoc od banky.

Partner, ktorý pomôže

Prvá stavebná sporiteľňa vám umožní dôkladne sa pripraviť na kúpu alebo výstavbu vášho bývania. Vďaka priaznivej úrokovej sadzbe v kombinácii so štátnou prémie (aj v tomto roku až 66,39 €) bezpečne a výhodne zhodnotíte svoje vklady na účte stavebného sporenia. A keď príde reč na úver, PSS vám poskytne pestrú paletu možností.

Nízka úroková sadzba

Ak sa rozhodnete pre zásadnú zmenu svojho bývania, kúpu bytu alebo výstavbu rodinného domu, vynikajúcou voľbou

Všetko pod jednou strechou

Okrem tradičného sporenia a úverov na bývanie si z našej ponuky môžete vybrať napríklad aj sporenie pre deti Junior extra chránené extra istotou, online stavebné Sporenie Líšiak, poskytujeme úvery na zariadenie domácnosti, financujeme obnovu bytových domov a v spolupráci s renomovanými poisťovňami sprostredkujeme päť rôznych poisťných produktov.

je úver na bývanie od PSS. Jeho úroková sadzba je v PSS teraz až nebezpečne nízka. Podmienkou je, aby ste tento úver

do 170 000 € (pre manželov alebo partnerov do 340 000 €) zabezpečili nehnuteľnosťou. Aby sme nezabudli, nebezpečne nízka úroková sadzba úveru sa začína už od 0,99 % ročne! Pri až 5-ročnom fixe to predstavuje jednu z najvýhodnejších ponúk na slovenskom bankovom trhu.

Buďte zvedaví

Ďalšie informácie vám ochotne a bezplatne poskytnú obchodní zástupcovia PSS. Ich zoznam nájdete na www.pss.sk alebo zavolajte na číslo 02/58 55 58 55.



S ÚVEROM OD
0,99% P. A.
VYMENÍTE
CELÉ BÝVANIE



PSS

www.pss.sk

Reprezentatívny príklad: Úver na bývanie s povinným poistením vo výške 100 000 €, s naspenou sumou 30 000 € a hodnotiacim číslom 30. Celková doba splatnosti je 20 rokov (240 splátok). Počas medziúveru je mesačná splátka 407,63 € (74 splátok) vrátane mesačnej splátky poistenia vo výške 50 €, úroková sadzba je 0,99 % p. a. (fixná 5 rokov). Počas stavebného úveru je mesačná splátka 407,63 € (166 splátok) vrátane mesačnej splátky poistenia vo výške 50 €, úroková sadzba je 2,90 % p. a. (fixná). RPMN medziúveru je 1,82%, RPMN stavebného úveru je 5,07%. Spotrebiteľ zaplatí celkovo 129 578,45 €. Suma poplatkov zahrnutá do celkových nákladov je 1 228,33 € (zahŕňa poplatok za spracovanie úveru, pomernú časť poplatku za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení, poplatok za povolenie vkladu záložného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností a priemerný poplatok za znalecký posudok). Bližšie podmienky pre získanie uvedenej úrokovej sadzby a viac informácií o úvere nájdete na www.pss.sk.

TE DEUM 2018
 Streda 25. 2018 o 18.30 hod.
 Františkánsky kostol



Celebrant: Mgr. Ján Juhák,
 kazateľ P. Pavol Kruták, provinciál SVD

Špeciálny hosť:
 Ťažká Muzika z Terchovej

Te deum smie
 slávnostne odložiť program
 a spustiť



Miestne kultúrne stredisko Terchová
 Umelecká beseda slovenská a autorky

Vás pozývajú na vernisáž a prehliadku výstavy

Očami žien

Zuzana Bobovská, Soňa Herényiová, Jveta Homolová,
 Daniela Krajčová, Božena Rončáková, Tatiana Žitňanová

V piatok 27. apríla 2018 o 16. hod.
 Terčovská galéria umenia, Sv. Cyrila a Metoda 96, Terchová
 Výstava potrvá do 27. júna 2018




TERCHOVÁ 3. – 5. júl 2018



CYRILOMETODSKÉ DNI

90



VARÍNSKA
 – TLAČIAREŇ –

OFSETOVÁ A DIGITÁLNA TLAČ

www.varinskattlaciaren.sk

MS VO VARENÍ A JEDENÍ BRYNDZOVÝCH HALUŠIEK

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR


**HALUŠKY
 TERCHOVÁ
 26.5.2018**

SPOLU-ORGANIZÁTOR


AMFITEÁTER NAD BÔRAMI
 ZAČÍNAME O 10.00 HOD.

SÚŤAŽE POČAS DŇA:

SÚŤAŽ 4-ČLENNÝCH DRUŽSTEV VO VARENÍ A JEDENÍ 3 KG HALUŠIEK
 JEDENIE 1KG BRYNDZOVÝCH HALUŠIEK, PITIE 1L ŽINČICE, JEDENIE 1M SYROVEJ NITE

PETER NAGY

SO SKUPINOU INDIGO

SIMA MARTAUSOVÁ

MARTIN REPÁŇ ŤAŽKÁ MUZIKA

MODERUJE SILVIA PEKÁROVÁ **A INÍ HOSTIA**

ZMENA PROGRAMU VYHRADENÁ!
 PODUJATIE SA KONÁ
 ZA KAŽDÉHO POČASIA

VSTUPNÉ 7,- €
 DETI DO 120 CM ZDARMA, ZĽPS ZDARMA, ZĽP 50% ZLAVA
 V CENE VSTUPNÉHO: 50% ZLAVA NA HALUŠKY
 ZĽOSOVATEĽNÁ VSTUPENKA O ATRAKTÍVNE CENY
 1. CENA: AUTO FORD EDGE 3,5 L BENZÍN
 S PLNOU NÁDRŽOU NA CELÝ VÍKEND

www.haluskyterchova.sk

MEDIÁLNI PARTNERI


HLAVNÍ PARTNERI


PARTNERI
